

غیبت زنان در گفتگوهای صلح با مخالفان مسلح دولت

علی قادری

با شکل گیری حکومت وحدت ملی گفتگو های صلح وارد فاز جدید شده است. این بار اما، رئیس جمهور به صورت جدی تر پروسه صلح را دنبال می کند. رئیس جمهور از همان نخستین روز های کاری خود به کشورهای مختلف از جمله عربستان سعودی، چین و پاکستان سفر نمود. گفته می شود یکی از دلایل سفر رئیس جمهور به زن و موقعیت اجتماعی آن ها این مسئله را در آذهان خلق می کند که زنان در پروسه صلح از چه جایگاه و موقعیت برخوردار است. در صورتی که پروسه صلح به سرانجام مثبت برسد و گروه های مخالف مسلح دولت در چارچوب دولت قرار بگیرد، رفتار و کنش های آن ها با زنان چگونه خواهد بود.

با توجه به اهمیت این مسئله لازم است که نخبگان سیاسی از همین آغاز کار، این مسئله را گروه های مخالف دولت در میان بگذارند و گروه های مخالف مسلح دولت را متقاعد سازند تا نسبت به زنان با دید باز بنگرد و بگذارد که این زنان به عنوان یک گروه اجتماعی و جزئی از پیکرده اجتماع همپای مردان در جامعه نقش های مختلف بازی کند. اگر از هم اکنون این مسئله مورد بحث دو طرف قرار نگیرد امکان آن وجود دارد که در آینده دو طرف بر سر این مسئله با مشکل مواجه گردند.

نگاه حداقلی به زنان تنها منوط به گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان نمی شود. بلکه تمام گروه های بنیادگرا در جهان نگاه حداقلی به مسئله زنان دارد. می توان گفت که بنیادگرایی یک نوع طرح و برنامه ای به منظور مهار و کنترل بدن زنان است. گذشت زمان ثابت کرده است که گروه های بنیادگرا به گونه ها و اشکال مختلف در صدد کنترل و مهار زنان می باشد. اگر گروه های تندرو همانند گروه طالبان و حزب اسلامی در صدد حفظ زنان

سرمقاله الزامات صلح با مخالفان مسلح دولت

حفیظ الله زکی

در حالی که بحث صلح و مصالحه با گروه های مسلح مخالف دولت هر روز جدی تر می شود؛ نگرانی های مردم در ارتباط با پیامدهای مذاکرات صلح نیز بیشتر می شود. نگرانی مردم بیشتر بر محور این مسأله دور می زند که این پروسه به بازی خطرناک دیگری تبدیل نشود. بازی که در آن بخشی از سران گروه طالبان و شبکه حقاتی در ساختار قدرت سیاسی سهیم شوند؛ اما بدنه نظامی و نیروهای جنگی و فرماندهان این گروه باردگر زیر عنوان گروه داعش و یا نام و عنوان دیگری به جنگ و خشونت ادامه دهند. در ماههای گذشته شواهدی زیادی در این ارتباط وجود داشته که نیروهای طالبان با تبدیل کردن پرچم خود تحت عنوان داعش فعالیت های نظامی شان را انجام می دهند.

گروگان گیری سسی و یک نفر از هزاره های مسافر در مسیرشاهراه کابل- هرات نیز به نوع خود بی سابقه بوده است. گفته می شود که این افراد نیز از سوی گروه داعش و تعدادی از افراد خارجی به گروگان گرفته شده است. گروه طالبان نیز دست داشتن این گروه را در عملیات گروگان گیری رد کرده اند و این نشان می دهد که مسأله گروگانگیری ششانه جدی از حضور گروه های افراطی دیگر در افغانستان می باشد.

افغانستان به لحاظ اجتماعی و فرهنگی آمادگی پذیرش دیدگاههای افراطی را دارد. شکاف های زیادی که در این کشور به نام های قوم، نژاد، مذهب و سمت وجود داشته تاکنون به شکل اساسی ترمیم نشده است.

سیزده سال گذشته اگرچه زمینه های خوبی برای همگرایی و همپذیری گروه های اجتماعی ایجاد شد؛ اما مردم و بخصوص نخبگان سیاسی ما نتوانستند از این موقعیت در راستای ملت سازی و تقویت وحدت ملی استفاده نمایند.

لذا این شکاف ها با اندک بهانه ای دوباره سرباز کرده و نفاق اجتماعی را سبب می شوند. گروه های افراطی زیر چتر آموزه های دینی و مذهبی به خوبی می توانند از احساسات مردم ناآگاه در جهت تشدید عمیبت های مذهبی بهره برده و جوتانن سیاسی و دهاتی زیادی را در دور و بر خود برای انجام عملیات های خرابکارانه جمع کنند.

در واقع همین مسأله است که نگرانی ها را بیشتر می سازد، چون زمینه پذیرش افکار افراطی متأسفانه در جغرافیای افغانستان مهیا است و هر گروه شورشی با طرح چند شعار دینی می تواند حمایت مناطق درودست را جلب نماید.

از سوی دیگر افراطیت و به طور کلی تروریسم یک پدیده سیاسی است که از دورن سیاست کشورهای و یا چگونگی تعامل سیاست های منطقه ای و بین المللی به وجود می آید. گمان نمی رود سیاست های منطقه ای و بین المللی تا آن حد دچار تغییر شده باشد که به خاتمه دادن پروژه تروریسم در افغانستان رضایت دهد. تنش ها، تعارض ها و پیچیدگی هایی که در سیاست کشورهای منطقه موجود است، ضرورت دوام فعالیت های تروریستی و اجرای پروژه نامن سازی افغانستان و منطقه را تا سالهای دیگر آشکار می سازد.

صلح در صورتی مفید است که پیامد آن ثبات و امنیت دوامدار در کشور باشد. اما صلحی که از یک طرف به تقسیم قدرت با مخالفان مسلح بینجامد و از سوی دیگر به ظهور گروه دیگری که پروسه خشونت، نفاق افگنی و جنگ را به پیش ببرد، نمی تواند انتظارات مردم افغانستان را برآورده سازد.

صلح و مصالحه از نیازهای بسیار جدی و غیر قابل اجتناب جوامع انسانی در همه زمان ها به شمار می رود؛ اما با آنهمدولت و مردم افغانستان خطوط قرمزى دارند که باید در تمام مسایل از جمله موضوع مذاکره و مصالحه با مخالفین مسلح مورد نظر داشته شود.

قانون اساسی، ارزش های کنونی کشور، همگرایی های بین المللی، ارزش های حقوق بشری، فعالیت های اجتماعی و سیاسی زنان، رفع تبعیض و تضاد های قومی و منطقه ای، پذیرش ساختارهای کنونی و اعتنا به پیشرفت های سیزده ساله اخیر از مهم ترین و محوری ترین آن است. دولت باید برای مصالحه ساختار و چارچوب هایی را با عنایت به قانون اساسی کشور و دست آوردهای اخیر معین کند.

تقش بازی نمودن زنان در جامعه امری بی پایان و بدون نتیجه خواهد بود. حضور زنان در پروسه صلح اما، بیش از آن که مسئله جدی برای همگان باشد، مسئله اساسی و جدی برای خود زنان است. زنان فعال جامعه ما تا اکنون نسبت به این مسئله بی توجه بوده است. کمتر زنان فعال در این مورد در رسانه های اجتماعی، تصویری، صوتی و ... سخن گفته است. نه اینکه برای زنان موقعیت سخن گفتن مطرح نشده باشد، بلکه در برعکس، در شرایط کنونی، فرصت در اختیار زنان قرار دارد. به نظر می رسد که زنان کشور تنها فعالان سیاسی و اجتماعی و مدنی به دنبال قرار گرفتن و تصاحب کردن پست های دولتی می باشند. کمتر زنی دیده می شود که دغدغه جدی در مورد ادامه حضور زنان در عرصه اجتماعی داشته باشد. در وضعیت کنونی تنها راه ممکن این است که زنان فعال سیاسی، مدنی و اجتماعی کشور با نخبگان سیاسی کشور وارد گفتگو شوند و تلاش نمایند با متقاعد کردن نخبگان سیاسی وارد پروسه گفتگو های صلح گردند. در صورت که زنان خاموش بنشینند در فریاد گفتگو های صلح بدون شک، صدای زنان خاموش خواهد شد و زنان یک بار دیگر در حاشیه قرار خواهد گرفت. در کنار زنان اما، نهاد های حقوق بشری و نهاد های که در عرصه حقوق زنان کار می کنند، نیز باید تلاش نمایند تا در این عرصه زنان را همیاری و همکاری کند و تا زنان وارد پروسه صلح گردد.

صلح گمراه کننده است. در صورتی که مسئله حضور زنان در عرصه اجتماعی در پروسه صلح مغفول مانده است. بی توجهی به این مسئله می تواند زنان را یک بار دیگر به موقعیت وضعیتی دوران امارت اسلامی باز گرداند. حاشیه قرار گرفتن زنان می تواند برای جامعه افغانستان یک نوع پسرفت برای جامعه ما محسوب شود. برای همین منظور، لازم است زنان، نهاد های حقوق بشری تمام سعی و توان خود را به کار گیرند و این قشر محروم را وارد پروسه صلح نمایند. در غیر آن جامعه ما یک بار دیگر بر خواهد گشت به دوران خفقان آور امارت اسلامی طالبان.

هشت نوآوری برای بهبود شرایط مکتب

مجله علوم انسانی فرانسه

ترجمه: آریا نوری

از این وسیله ی مبتدی سوئد مند را دارند. ۴- ارزیابی مثبت (Alexander Neill) سلسنتین فرنه (Célestin Freinet) و در نهایت ایوان ایلچ (Ivan Illich) که همگی معلمان بسیاری مطرحی در عرصه ی آموزشی جهان به حساب می آیند. الگو برداری کرده است. هر روز با ورود به صنف ، ماتون نظرات و بحث و بررسی این مسئله با توجه به رویکرد گروه های بنیادگرا یک امر جدی است. پروسه صلح بدون تعیین نسبت گروه های بنیادگرا با حضور زنان در جامعه و

۳- استفاده از تبلت در مدرسه ی راهنمایی رنول (Réole) ، مسئولان محلی با همکاری شورای عمومی ، برای معلمان تبلت خریداری کرده اند. برونو مارتی (Bruno Marty) ، یکی از این معلمان ، می گوید : « من در ابتدا از استفاده از این وسیله هراس داشتم ! » او برای یادگیری نحوه ی استفاده از این وسیله ، به همراه همکارانش ، مدتی زمان صرف کرد و امروزه به استفاده های فراوان آن واقف است. « من فکر می کنم تبلت برای دانش آموزان از کامپیوتر پرکاربردتر است. آن ها می توانند با به کار گیری آن هر لحظه از صنف را ثبت کنند و تجربیات خود را با همصنفی هایشان به اشتراک بگذارند.» امروزه در فرانسه بیش از ۴۵۰ مکتب از تبلت های دیجیتالی بهره می برند ، اما این تنها آغاز راه است ، در حال حاضر معلمان انگلیسی نیز درخواست استفاده

آکادمیک دارند و پیشنهاد می کنند درس دیکته ی دیروز را ادامه دهند در صورتی که بعضی دیگر از دانش آموزان بازی هایی را برای یادگیری پیشنهاد می کنند و یا می خواهند در مورد آخر هفته ی خودشان صحبت کنند. مجموعه ی آرای بچه ها برنامه ی روز را مشخص می کند و سپس یک نفر از ایشان مسئول نگارش آن می شود. با گذشت تنها چند هفته ، ما تمامی سرفصل های مشخص شده توسط وزارت معارف را پوشش می دهیم : « من هنوز تأییری که این شیوه ی صنف داری می تواند در عملکرد بچه ها در امتحانات آخر سال داشته باشد را نمی دانم اما به جرات می گویم انگیزه ی ایشان بسیار بالا رفته است . ایشان حتی دم در مکتب منتظر من می شوند تا برنامه ی خود برای درس دیکته ی امروز را به من بدهند! »

۶- والدین را به مکتب دعوت کنیم دوشنبه ی هر هفته ، از ساعت ۱۷ تا ۱۸ ، در مدرسه ی پرور ایسور (Prévert/Yzeure) والدین با فرزندان خود ملاقات می کنند. ایشان به بچه های خود در انجام تکالیفشان با همیاری و حضور معلم ، کمک می کنند. ژان گوی کونیه (Jean-Guy

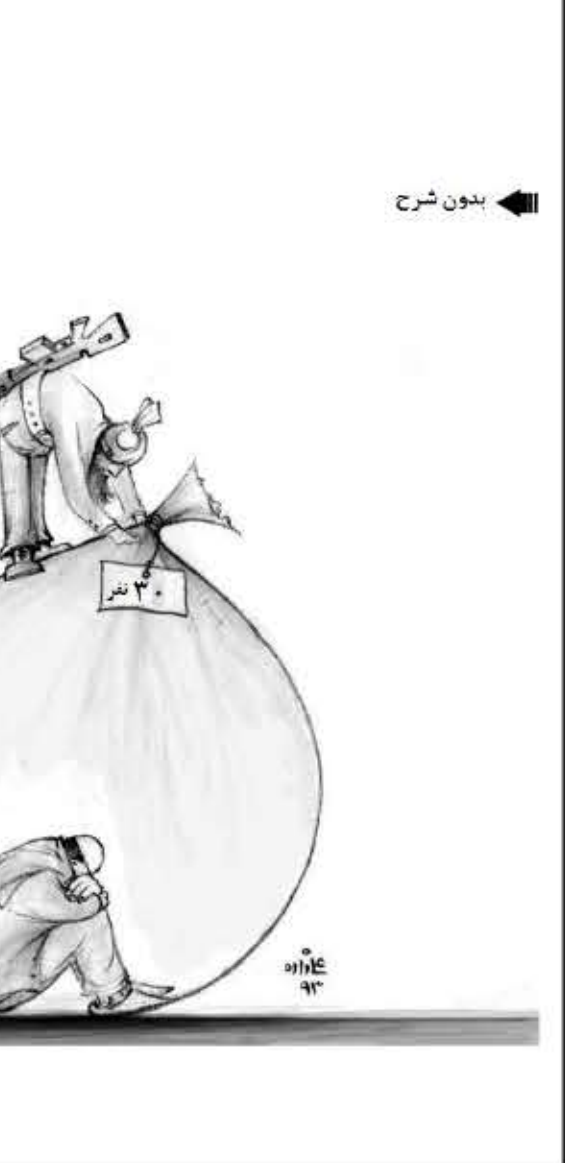
نتایج تحقیقات آنتیبی ، وی را برای سخنرانی در نشست با حضور ۳۵۰ معلم دعوت کرد. در این همایش آنتیبی شیوه ی جدیدی از ارزیابی تحت عنوان « ارزیابی بر پایه ی اعتماد » را به معلمان معرفی کرد. بر اساس این ارزیابی ، قیل از امتحان ، معلم شمای دقیق از سوالات امتحانی و شیوه ی برگزاری آن را در اختیار دانش آموزان قرار می دهد تا ایشان بتوانند خود را آماده کنند. این شیوه با وفقیبت بسیاری مواجه شد ، دانش آموزان نه تنها بسیار بیشتر از قبل درس می خوانند ، بلکه اعتماد به نفسشان نیز بالا رفته است. در حال حاضر ۷ معلم از ۱۰ معلم مدرسه ی مونتی (Monthety) از این الگوی ارزیابی بهره می برند. ۵- بگذاریم دانش آموزان در مورد برنامه ی درسی تصمیم گیری کنند در مکتب سن لوئی (Saint-Louis) واقع در منطق ی ۱۸ پاریس ، این دانش آموزان هستند که برنامه ی کلاس را مشخص می کنند. اوستیان ماتون (OstianeMathon) که از هفده سال پیش به حرفه ی آموزگاری اشتغال دارد ، به این مسأله اعتراف می کند که از مدتی پیش کم کم در حال دست شستن از شیوه های سنتی تدریس است. از سه سال پیش تا کنون وی شیوه ی ارزیابی خود را تغییر داده و دیگر به دانش آموزانش نمره نمی دهد. همچنین از آغاز سال تحصیلی جدید نیز اوتصمیم گرفته دیگر برای صنف های برنامه ریزی نکند : « من مشاهده می کردم که دانش آموزان در زمان ورود به صنف بسیار بی انگیزه و منفعل بودند. به همین منظور تصمیم گرفتم تا میل به یادگیری را در ایشان زنده کنم.» او برای این کار از ماریا مونسوری (Maria Montessori) ،

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرفقاله یاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاربرگاتوریست: خالق علی زاده
دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۲

افغانستان The Daily Afghanistan
Outlook AFGHANISTAN
The Leading Independent Publication